

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 277/2014-20

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 11. júna 2014 v senáte zloženom z predsedu Lajosa Mészárosa, zo sudkyne Ivetty Macejkovej a sudcu Sergeja Kohuta (sudca spravodajca) predbežne prerokoval sťažnosť J. N., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody, zastúpeného advokátom JUDr. Pavlom Gráčikom, Farská 40, Nitra, vo veci namietaného porušenia jeho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 17 ods. 1 a 2 a čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práv podľa čl. 5 ods. 1 a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Krajského súdu v Trnave sp. zn. 5 Tos 110/2013 z 10. septembra 2013 a takto

r o z h o d o l :

Konanie o sťažnosti J. N. **z a s t a v u j e .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 4. novembra 2013 prostredníctvom poštovej prepravy doručená sťažnosť J. N., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody (ďalej len „sťažovateľ“), ktorá bola následne prostredníctvom poštovej prepravy doplnená 20. februára 2014 podaním označeným ako „*Ústavná sťažnosť* –

doplnenie“ (ďalej len „doplnok sťažnosti“) a ktorou namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), čl. 17 ods. 1 a 2 a čl. 1 ods. 1 ústavy a práv podľa čl. 5 ods. 1 a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením Krajského súdu v Trnave sp. zn. 5 Tos 110/2013 z 10. septembra 2013.

Sťažovateľ v sťažnosti uviedol:

«S prihliadnutím na protiústavnosť znenia ustanovenia § 41 ods. 2 TZ v časti textu ustanovenia za bodkočiarkou v znení „súd uloží páchatel'ovi trest nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody“, konštatovaní v náleze Ústavného súdu SR, sp. zn.: PL. ÚS 106/2011 zo dňa 28. 11. 2012, ako aj na vyššie uvedené usmernenie v podobe listu predsedu trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, som prostredníctvom svojho obhajcu podal na Okresný súd Piešťany návrh na povolenie obnovy konania, ktorý je datovaný ku dňu 26. 03. 2013...

O mojom návrhu na povolanie obnovy konania bolo rozhodnuté uznesením Okresného súdu Piešťany zo dňa 03. 07. 2013, sp. zn.: 2Nt/74/2013, ktorým bol môj návrh zamietnutý s odôvodnením, že neboli splnené podmienky obnovy konania uvedené v ustanovení § 394 TP a zároveň bol podľa ustanovenia § 398 ods. 3 TP zamietnutý aj návrh na prerušenie výkonu trestu. ...

Proti vyššie uvedenému uzneseniu Okresného súdu Piešťany som prostredníctvom svojho obhajcu podal v zákonnej lehote sťažnosť, o ktorej bolo rozhodnuté uznesením Krajského súdu v Trnave zo dňa 10. 09. 2013, sp. zn.: 5Tos/110/2013, ktoré uznesenie napádam touto ústavnou sťažnosťou...

Postupom uvedeným vyššie, resp. napádaným rozhodnutím, došlo k porušeniu môjho základného práva na súdnu ochranu a zároveň aj k porušeniu práva na spravodlivé súdne konanie (postup súdu v súlade so zákonom po uplatnení práva na prístup k súdu). Vyššie v texte som argumentoval, že došlo k porušeniu práva na súdnu ochranu, resp. práva na spravodlivé súdne konanie, a to na úkor princípu právnej istoty, a to v tom význame, že bolo a je potrebné zrušiť už právoplatné a vykonateľné rozhodnutie. Avšak postupom Krajského súdu v Trnave pri vydaní napadnutého uznesenia došlo zároveň aj k porušeniu princípu právnej istoty, nakoľko rozhodoval v rozpore s vyvíjajúcou sa rozhodovacou praxou

vo vzťahu k obnove konania z dôvodu zrušenia časti asperačnej zásady, a to s poukazom na vyššie uvedené uznesenia, a to aj napriek tomu, že ide „len“ o uznesenia Okresných súdov.»

V doplnku sťažnosti sťažovateľ predložil ústavnému súdu stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. Tpj 44/2013.

Sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd rozhodol týmto nálezom:

„Základné právo sťažovateľa na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd Uznesením Krajského súdu v Trnave, sp. zn.: 5Tos/110/2013, zo dňa 10. 09. 2013, ktorým bola zamietnutá sťažnosť proti uzneseniu Okresného súdu Piešťany zo dňa 03. 07. 2013, sp. zn.: 2Nt/74/2013, porušené bolo.

Základné právo sťažovateľa na osobnú slobodu podľa čl. 17 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na slobodu a bezpečnosť podľa čl. 5 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd Uznesením Krajského súdu v Trnave, sp. zn.: 5Tos/110/2013, zo dňa 10. 09. 2013, ktorým bola zamietnutá sťažnosť proti uzneseniu Okresného súdu Piešťany zo dňa 03. 07. 2013, sp. zn.: 2Nt/74/2013, porušené bolo.

Postupom Krajského súdu v Trnave bol porušený princíp právnej istoty vychádzajúci z čl. 1 ods. 1 Ústavy SR.

Zrušuje sa uznesenie Krajského súdu Trnave, sp. zn. 5Tos/110/2013, vydané dňa 10. 09. 2013, a vec sa Krajskému súdu v Trnave vracia na ďalšie konanie.“

Podaním, ktoré bolo ústavnému súdu doručené prostredníctvom poštovej prepravy 24. marca 2014, sťažovateľ vzal svoj návrh späť v celom rozsahu.

Podľa § 31a zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov pokiaľ tento zákon neustanovuje inak a povaha veci to nevyklučuje, použijú sa na konanie vedené ústavným súdom primerane ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku alebo Trestného poriadku.

Podľa § 96 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku navrhovateľ môže vziať za konania späť návrh na jeho začatie, a to sčasti alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví.

Aplikujúc citované právne úpravy a svoju ustálenú judikatúru, ústavný súd dospel k záveru, že neexistuje žiadny relevantný dôvod na to, aby späťvzatie návrhu sťažovateľa nevyhovelo, a preto konanie o ňom týmto uznesením zastavil.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 11. júna 2014